

Amy Timberlake

BORZ ÚJ
LAKÓTÁRSA

BORZ ÉS SZKUNK

Amy Timberlake

BORZ ÚJ LAKÓTÁRSA

BORZ ÉS SZKUNK

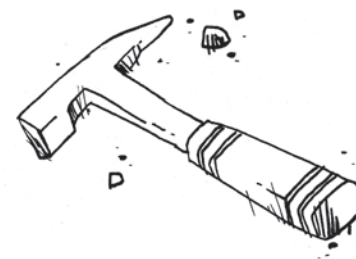
Jon Klassen *illusztrációival*

Fordította
Majoros Nóra

Rendkívül fontos közzétani kutatás

SCOLAR **KID**

Philnek

1. FEJEZET

Published by Algonquin Young Readers
an imprint of Algonquin Books of Chapel Hill
Post Office Box 2225
Chapel Hill, North Carolina 27515-2225

a division of Workman Publishing
225 Varick Street
New York, New York 10014

Szöveg © Amy Timberlake, 2020
Illusztrációk © Jon Klassen, 2020
All rights reserved.
Design by Carla Weise.

Fordította: Majoros Nóra

Hungarian translation @ Majoros Nóra, 2023
Hungarian edition @ Scolar Kiadó, 2023

Minden jog fenntartva.
A mű egyetlen részlete sem használható fel, nem tárolható
és nem sokszorosítható a kiadó előzetes írásbeli engedélye nélkül.

AMIKOR BORZ MEGPILLANTOTTA SZKUNKOT, GYORSAN megállapította, hogy egy bűzös borz, ráadásul semmirekellő alak, és rácsapta a bejárati ajtót.

Pedig egyáltalán nem volt jellemző rá, hogy az ajtaján kopogtató állatokkal így viselkedjen. De ennek itt, a küszöbön gyanúsán álltak a csíkjai, és kuszán borzolódott a farka. No és ott volt az a bájvigyor a képén, meg a mozdulat, ahogy üdvözlésre nyújtotta a mancsát, mintha csak régóta készült volna rá, hogy megismerkedhessen vele.

Ám Borz tudta jól, honnan fúj a szél. Becsukta hát az ajtót, mielőtt a fickó szóra nyithatta volna a száját.

– Nem veszek semmit! – kiáltotta ki a kulcslyukon, majd amikor a kopogtatás újratezdődött, hozzátette: – Soha!

Azután rátolta a reteszt.

Majd ráfordította a biztonsági zárat.

Végül beakasztotta az ajtóláncot.

Kvarcit! – emlékeztette magát Borz, ahogy a geológusszoba felé tartott.

A barna homokkőből épült sorház Lula nénié volt. Eredetileg nem tartozott hozzá geológusszoba, azt Borz saját magának alakította ki. Ehhez kiráncigálta a nappaliból a kanapét és a párnázott székeket, bedobozolta a könyveket és a társasjátékokat, és elzárta a kandalló kürtőjét. Aztán becipelte a vizsgálóasztalt, a hozzá tartozó forgószéket, majd felszerelte a megfelelő asztali világítást. A geológuskalapácsait és kővágó fűrészeit a kandalló fölé akasztotta. A csiszológép kényelmesen elfért az ablakpárkányon. A kőzeteket és ásványokat bedobozolta, majd nevük szerint ábécésorrendben elrendezte a könyvespolcon. Az igazán különleges kőzeteket a biztonság kedvéért előbb szelvénypapírba csomagolta. A nem működő kandallóba geodákat halmozott fel piramis formában. A félbevágott kövek gömbölyű üregeiben színes kristályok csillogtak. (Micsoda művészet!) Végül teljes szélességében elhúzta a nappali és a konyha között a kétszárnyú tolóajtót, hogy az enivaló (leginkább a müzli) bármikor a mancsa ügyében legyen.

Ezzel a geológusszobát késznek nyilvánította.

Miután Borz visszaért a szobába, az asztalhoz húzta a széket, beállította a fényerőt a lámpán, majd nagyítót vett az egyik mancsába, a másikba pedig egy darabka kvarcitot.

Kopp-kopp. Kopp-kopp-kopp.

A hang az ajtó felől jött. Borz fülelt. Ez ugyanaz a fickó lesz!

Óvatosan letette a nagyítót és a kvarcitot, és lapozgatni kezdte a naptárát. Mára nem volt bejegyezve találkozó, nem várt semmilyen szakit. A kertészbirka szombatoként rágta a fűvet. A mai dátum alatt mindössze egy „X” állt, az X pedig azt jelentette: **RENDKÍVÜL FONTOS KÖZETTANI KUTATÁS.**

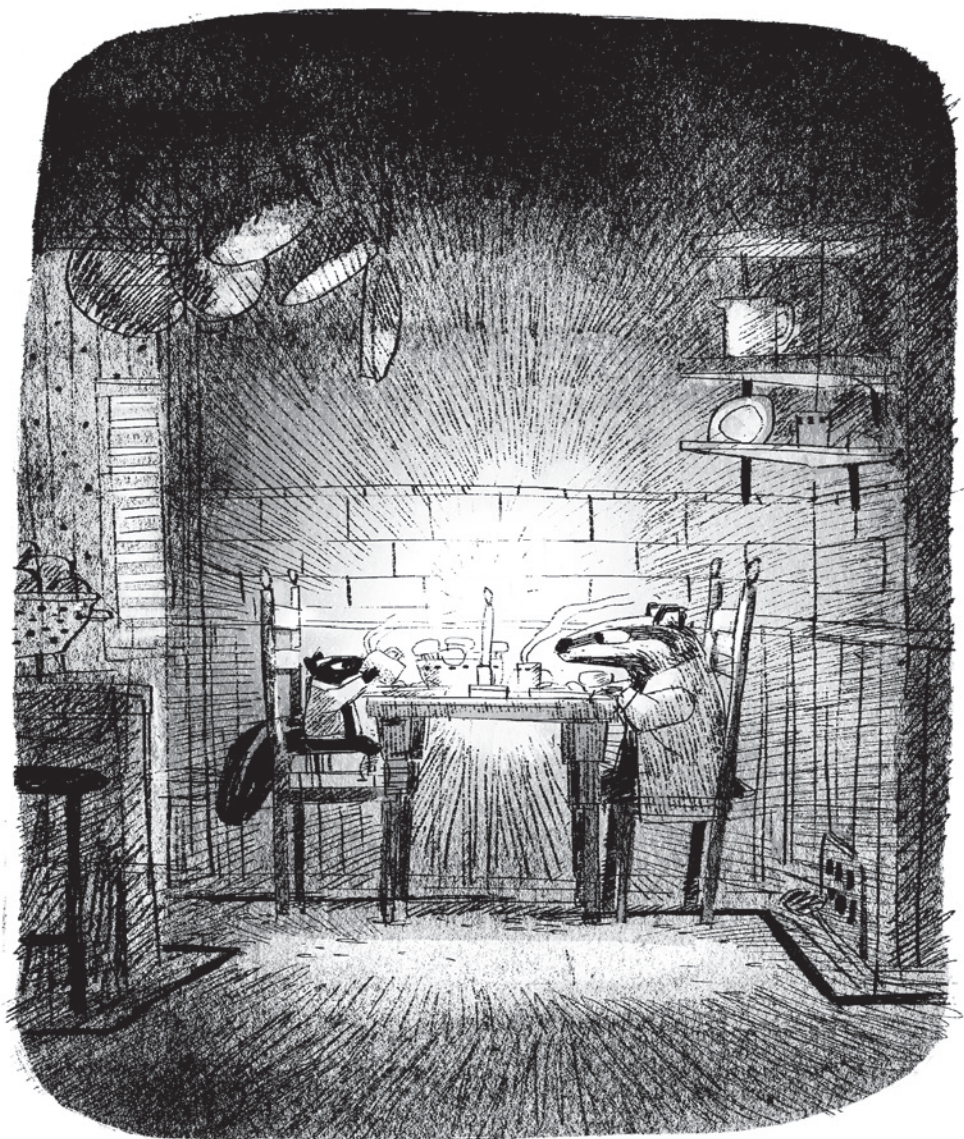
No persze, ez akkor is Lula néni háza volt, így Lula néni bármikor betoppanhat. De ő nem kopog, hiszen van saját kulcsa. Borz az emlékezetébe idézte, hogyan segítette ki a bajból a nagynénje. Három évvel ezelőtt nem talált munkát, és még egy odú sem akadt, ahol meghúzhatta magát. A helyzet egyre kétségbeejtőbbé vált, amikor Lula néni felajánlotta a homokkő házát.

– Csak-amíg-össze-nem-szeded-magad – hadarta Lula néni, a nyest, aki elképesztően gyorsan beszélt.

A lakásért még csak lakbért sem kért.

– Hiszen-családtag-vagy-az-unokaöcsém! – tette hozzá.

Szenzációs tudományos előrelépés! Egy hosszú távú vacok! Garantált nyugalom és megfelelő dolgozószoba! – ujjongott magában Borz.

A reggeli a legjobb étkezés mind közül

Ezután következett a beígért forró csoki – isteni! –, és epres, fahéjas muffin. (Egy egész kosárnyi!) Végül az asztalra került a fűszeres, sült hasáburgonya.

– Néha elvétem az ételek helyes sorrendjét, de szerintem reggelinél ez annyira nem is baj – szabadkozott zavartan Szkunk, aztán a saját tányérjával a mancsában ő is asztalhoz ült. – A reggeli a legjobb étkezés mind közül – tette hozzá.

Borz buzgón bólogatott.

– Pontosan ezért kell ilyenkor gyertyát tenni az asztalra – folytatta Szkunk –, hiszen a legjobb étkezéshez úgy dukál. Legalábbis akkor, ha van rá mód. Sajnos nem mindig van. Néha olyan helyen vagy kénytelen reggelizni, ahol egy szál gyertya sincs. Vagy éppen készlethiány van, és nem tudsz gyertyát szerezni. Ez annyira szomorú, főleg reggelinél.

– Persze... nyamm... – dűnnyögte Borz, miközben eltakarta teli száját a mancsával.

Szkunk tapsikolt.

– Annyira tudtam! Egy csomó dologban hasonlítunk! Most már biztos, hogy remek lakótársak leszünk!

Ezután Szkunk az asztal egyik végén, Borz az asztal másik végén ülve, ki-ki a saját tányérjára meredve, csendes egyetértésben elmélyülten falatozott tovább.

Köszönjük, hogy a Scholar Kiadó könyvét választotta.
Iratkozzon fel hírlevelünkre a www.scolar.hu honlapon,
vagy keressen minket a facebook.com/scolarklub oldalon!

Scolar Kiadó, 2023
1016 Budapest, Piroska u. 13.
Telefon: +36 1 466 7648
scolar@scolar.hu; www.scolar.hu

Felelős kiadó: Érsek Nándor
Felelős szerkesztő: Illés Andrea
Szerkesztő: Rácz Péter
Tördelés: Kósa Csilla
Korrektor: Török Mária

ISBN 978-963-509-697-8

Nyomta és kötötte: Alföldi Nyomda Zrt., Debrecen
Felelős vezető: György Géza vezérigazgató